

เพลงรับศีล

เทียบ ยน 4:13-14

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า

“ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้ นั้น จะมีธารน้ำในตัวเขาไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร”

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับอาหารจากเบื่องบนเป็นมัดจำสมบัติสวรรค์
ตั้งแต่อยู่ในแผ่นดินนี้แล้ว

ขอกราบวอนพระองค์

โปรดให้ธรรมล้ำลึกที่เฉลิมฉลองในจิตใจข้าพเจ้าทั้งหลาย

ปรากฏผลในกิจการภายนอกด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาอวยพรประชากร

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทรงปกครองจิตใจบรรดาผู้มีความเชื่อในพระองค์

ขอทรงพระกรุณาประทานพระพรพรทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์

ดำรงอยู่ในความรักต่อพระองค์และเพื่อนมนุษย์

จะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์อย่างสมบูรณ์

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่พระเจ้า

พระองค์ทรงส่องสว่างมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้

ขอพระหรรษทานรุ่งโรจน์ของพระองค์

ส่องสว่างจิตใจข้าพเจ้าทั้งหลาย

เพื่อจะได้มีความคิดที่สอดคล้องกับพระปรีชาญาณและพระประสงค์

พร้อมทั้งรักพระองค์ด้วยน้ำใสใจจริง

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาอวยพรประชากร

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทรงปกป้องผู้อ่อนขอพระองค์และทรงคำชูผู้อ่อนแอ

โปรดประทานความสว่างนำชีวิตผู้กำลังดำเนินในความมืด

ทรงพระกรุณาช่วยเขาให้พ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง

จนบรรลุถึงความสุขแท้จริงในสวรรค์ด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพ
ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าแล้ว
โปรดทรงรับข้าพเจ้าทั้งหลายไว้
ให้ร่วมอยู่ในพระวรกายของพระองค์ด้วยเถิด
พระองค์ท่านทรงจำเริญ และครองราชย์ตลอดนิรันดร

บทภาวนาอวยพรประชากร

ข้าแต่พระเจ้า โปรดอวยพรประชากรของพระองค์
ซึ่งหวังจะได้รับรางวัลจากพระกรุณา
พระองค์ทรงดลใจให้เขาปรารถนาสิ่งใด
ก็ขอทรงพระกรุณาประทานสิ่งนั้นให้ด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

✠ บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา

แบบยาว ลก 2:22-40
หรือแบบสั้น ลก 2:22-32

เมื่อครบกำหนดเวลาที่มารดาและบุตรจะต้องทำพิธีชำระมลทินตามธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์นำพระกุมารไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีเขียนไว้ในธรรมเนียมบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า จะต้องถวายบุตรชายคนแรกแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และถวายเครื่องบูชาคือนกเขาหนึ่งคู่หรือนกพิราบสองตัวตามที่มิที่กำหนดไว้ในธรรมเนียมบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า เวลานั้น ที่กรุงเยรูซาเล็ม ชายผู้หนึ่งชื่อสิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและยำเกรงพระเจ้า เขารอคอยความรอดพ้นของอิสราเอล พระจิตเจ้าสถิตกับเขา และทรงเปิดเผยให้เขารู้ว่า เขาจะไม่ตายก่อนที่จะได้เห็นพระคริสต์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระจิตเจ้าทรงนำสิเมโอนเข้าไปในพระวิหาร ขณะที่โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์นำพระกุมารเข้ามาปฏิบัติตามที่ธรรมเนียมบัญญัติกำหนดไว้ สิเมโอนรับพระกุมารมาอุ้มไว้ และกล่าวถวายพระพรแต่พระเจ้าว่า

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า

บัดนี้ พระองค์ทรงปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ไปเป็นสุข

ตามพระดำรัสของพระองค์

เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดพ้น

ผู้ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับนานาชาติ

เป็นแสงสว่างเปิดเผยให้คนต่างชาติรู้จักพระองค์

และเป็นสิริรุ่งโรจน์สำหรับอิสราเอลประชากรของพระองค์” (แบบสั้นจบที่นี่)

โยเซฟประหลาดใจในถ้อยคำที่กล่าวถึงพระกุมาร พระนางมารีย์ก็ทรงรู้สึกเช่นเดียวกัน สิเมโอนอวยพรท่านทั้งสองคนและกล่าวแก่พระนางมารีย์ พระมารดาว่า “พระเจ้าทรงกำหนดให้กุมารนี้เป็นเหตุให้คนจำนวนมากในอิสราเอลต้องล้มลงหรือลุกขึ้น และเป็นเครื่องหมายแห่งการต่อต้าน เพื่อความในใจของคนจำนวนมากจะถูกเปิดเผย” ส่วนท่าน ดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน

ประกาศกหญิงคนหนึ่งชื่ออันนา เป็นบุตรหญิงของฟานูเอลจากเผ่าอาเซอร์

นางชรามากแล้ว แต่งงานตั้งแต่ยังสาว อยู่กับสามีเจ็ดปี หลังจากนั้นก็เป็นมาย
เวลานี้อายุแปดสิบสี่ปี ไม่ได้ออกจากพระวิหารเลย อยู่รับใช้พระเจ้าทั้งกลางวันกลางคืน
โดยจำศีลอดอาหารและอธิษฐานภาวนา นางเข้ามาในเวลานั้นพอดีขอบพระคุณ
พระเจ้า และกล่าวถึงพระกุมารให้ทุกคนที่กำลังรอดอยการไถ่กู้กรุงเยรูซาเล็มฟัง
เมื่อโยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์ปฏิบัติตามที่ธรรมเนียมปฏิบัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า
กำหนดไว้สำเร็จทุกประการแล้ว ก็กลับไปที่น่าซาเรธ เมืองของตนในแคว้นกาลิลี
พระกุมารทรงเจริญวัยแข็งแรงขึ้น ทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์ และ
พระพรพรทานของพระเจ้าสถิตกับพระองค์

(พระวาจาของพระเจ้า)

✘ บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

มธ 17:1-9

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยากอบและยอห์นน้องชายไปบนภูเขาสูงที่ปราศจากผู้คน แล้วพระวรกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา พระพักตร์เปล่งรัศมีดุจดวงอาทิตย์ ฉลองพระองค์กลับมีสีขาวดุจแสงสว่าง โมเสสและประกาศกเอลียาห์สำแดงตนสนทนากับพระองค์ เปโตรจึงทูลพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้าที่นี้สบายน่าอยู่จริง ๆ ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ข้าพเจ้าจะสร้างเพิงขึ้นสามหลัง หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสสอีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์”

ขณะที่เปโตรกำลังพูดอยู่นั้นมีเมฆสว่างจាក់่อนหนึ่งปกคลุมพวกเขาไว้ เสียงหนึ่งดังจากเมฆนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เราพึงพอใจยิ่งนัก จงฟังท่านเถิด” เมื่อได้ยินดังนั้น ศิษย์ทั้งสามคนซบหน้าลงกับพื้นดินมีความกลัวอย่างยิ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ทรงสัมผัสเขาตรัสว่า “จงลุกขึ้นเถิดอย่ากลัวเลย” เมื่อเงยหน้าขึ้นเขาไม่เห็นผู้ใดนอกจากพระเยซูเจ้าเท่านั้น

ขณะที่กำลังลงจากภูเขา พระเยซูเจ้าทรงกำชับศิษย์ทั้งสามคนว่า “อย่าเล่านิมิตที่ได้เห็นนี้ให้ผู้ใดฟังจนกว่าบุตรแห่งมนุษย์จะกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย”

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทข้าพเจ้าเชื่อ (ในวันอาทิตย์เท่านั้น)

บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชา

โปรดเถิด พระเจ้าข้า

โปรดให้การสำแดงพระวรกายรุ่งโรจน์ของพระบุตรเพียงพระองค์เดียว
 บันดาลให้บรรณาการที่ข้าพเจ้าทั้งหลายทูลเกล้าฯ ถวายนี้ศักดิ์สิทธิ์
 ขอความสว่างรุ่งโรจน์ของพระบุตรผู้ทรงสำแดงพระองค์
 ชำระข้าพเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์พ้นจากมลทินบาปด้วยเถิด
 ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

